

ger. Jeg tror ikke, den højtærede Minister skulde være fremkommet med den Sammenligning.

Med Hensyn til Lovforslagets hurtige Gang gennem Tinget, som Ministeren vilde medvirke til, men som han dog mente kun kunde ske, hvis jeg kunde begrænse mine Fordringer, vil jeg sige rent ud — det er jeg nødt til —, at Beboerne kan ikke strække sig videre end til at yde 275,000 Kr., idet de ikke tør vove sig udover det, da det vilde være for risikabelt. Skal de betale mere, kan det ikke blive til noget med Anlægget. Det er lige saa godt at sige det rent ud; jeg har sagt det straks, og jeg gentager det: Det er umuligt at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det her foreligger fra Ministerens Side; der maa et højere Statstilskud til, ellers kan det ikke blive til noget.

Foss: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser om Bidragene til Skibsfarten i Efteraaret 1914 vil jeg sige, at det husker jeg meget godt. Jeg har fra Begyndelsen haft Sæde i den overordentlige Kommission, og jeg mindes meget nøje de Forhandlinger, vi førte om Nødvendigheden af, at vi fik Skibsfarten i Gang for at føre Korn og Landbrugsprodukter her til Landet, og ingen faar mig til at tro, at ikke Motivet til at yde denne Hjælp for at faa Skibsfarten i Gang var Hensynet til Landets Forsyning med Korn og Foderstoffer. Der laa ikke deri noget Tilskud til Skibsfarten; og det, som Staten har ydet, har heldigvis heller ikke formet sig som et Tab og kan derfor ikke karakteriseres som et Bidrag til Skibsfarten. Jeg maa altsaa ganske fastholde mine Udtalelser paa dette Punkt.

Naar den højtærede Minister har forklaret, at det gjaldt her om en Forsvarsforanstaltning, nemlig at værne Land, der var i Færd med at forsvinde, maa jeg erkende — deri maa jeg give det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) Ret —, at jeg kender ikke Forholdene der paa Stedet ved Selvsyn; men jeg tror dog, at jeg kan appellere til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds om, at der ikke er Tale om, at Landet forsvinder; det er vistnok snarere saaledes, at Landet tager til paa dette Sted. Jeg opfatter nemlig Forholdet der som en Marskdannelse i Læ af Øerne udenfor; at Landet opædes af Vesterhavet, er der ikke Tale om, saa Sammenligningen med Høfderne passer ikke. Jeg tror at maatte fastholde, at Digets Betydning er af økonomisk Art. Jeg erkender, at det har sin store Betydning

i denne Sag, og at det er personligt generende for Beboerne, at de er udsatte for temporære Oversvømmelser. Men naar det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds sagde, at derved var Beboerne udsatte for Ødelæggelse, vil det kun sige, at Diget, foruden at have den økonomiske Betydning at beskytte Jorden, ogsaa har den økonomiske Betydning at beskytte Bygninger og Husgeraad. Saa kommer man tilbage til, at denne Foranstaltning i sin Grund maa bæres af et berettiget økonomisk Hensyn. Naar dette er Tilfældet, kan jeg stadig ikke se, hvorfor ikke Ejendommene — som altsaa faar en Værdiforøgelse, der maa komme, naar de beskyttes mod Ødelæggelse og faar Muligheden for Værdiforøgelse —, ikke selv skal bære Omkostningerne derved. Jeg har imidlertid erklæret og kan fremdeles erklære mig fuldkommen villig til at lade mig overbevise om det modsatte. Jeg har sagt, at jeg ikke kender Forholdene saa nøje, at jeg turde sige det modsatte; men jeg har kun fremsat en Række Betæneligheder, og jeg maa sige, at det, man i den Henseende har modsagt mig med, har ikke formaaet at forandre min Opfattelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Til det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) skal jeg bemærke, at naar han saa stærkt henviser til Digerens Størrelse som Begrundelse for et højere Tilskud end det sædvanlige, er vi enige, og derfor foreslaar jeg, at Staten yder ikke $\frac{1}{3}$, men Halvdelen. Jeg beklager meget det aldeles kategoriske Standpunkt, det ærede Medlem indtager i denne Sag. Jeg sad og tænkte paa, at det skulde bare være mig, der erklærede mig saa kategorisk i et Spørgsmaal, om hvilket man dog maa forhandle sig til Rette. Jeg vil udtale Forhaabning om, at det ærede Medlem ikke saadan vil sætte os Stolen for Døren.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) henviste til, at Motivet til, at man i sin Tid bidrog til at sætte Skibsfarten i Gang, da alle Skibene laa stille i Havnen, efter hans Overbevisning var Hensynet til de andre Næringsveje. Det falder mig ikke ind at benægte, at Hensynet til de andre Næringsveje ved den Lejlighed var et vægtigt Motiv, men det ærede Medlem kunde maaske derefter gaa videre og slutte, i hvilket Omfang dette, at Skibsfarten trives vel, er afhængigt af, at de andre Næringsveje trives vel, og forstaa, at naar det er gaaet Skibsfarten saa godt, som det er gaaet, hviler